

אעפ"י הוא פרק החמישי מכיון נגד מדה אפים ולכך
 פיסס פתחו צמחה לפי שאף הוא נגד אפים והצנן
 במדרש ע"פ ח"ס כי ידור כדר לה' הד"ד ימינו
 כלל עוצר המדרש הזה חומר דרשוני ופי'
 הוא עפ"י דלחז"ל צדד"י ד"י שלא יאמר אדם לה'
 עולה כו' אלא קרצן לה' ע"ש והעצם מצוה צירוף
 שם דעמא ימות האדם ערס שיאמר קרצן ויוליף
 ח"ו ש"ס לצמלה וכן אסכחן צכה"ג שה"ו ח"ו העלה
 לה' ולא לה' חמלה מה"ט דעמא ימות צנתיים הא
 צללו הא"י מעמא ה"י מהרואי להקדים כבוד השם
 מחילה כאשר מלינו צלץן שה"י כתיב צו קודש למטה
 וה' למעלה ולז"א המדרש אהא דכתיב ח"ס כי ידור
 כדר לה' ולא כתיב לה' כדר ולז"א הד"ד ימינו כלל
 עוצר וי"ס חשם עמא ימות ויזכיר ש"ס לצמלה ככ"ל
 ועד"ז פ"י מאמר צוה"ק פ' ואחמנן ר"י פתח כל
 עלמותי תאמרנה ה' עי' כעוך הא"י קרא דוד אמר
 צוה"ק כל עלמותי תאמרנה וכי איה גרמין דאמר'
 סירחא אלא הא"י קרא צימנא דקוצ"ה זעין לאחייא
 מה"י וזעין קצ"ה לתקנא גרמ' ולאוקמא כל חד וחד
 לאחרי' כע"ד ועלמותיך יחליץ כדן זעיקין אינון
 למימר סירחא מא"י סירחא א' ה' עי' כעוכה ודא
 סירחא מעליא עמה דאמרו ישראל על ימא דהא
 אינון לא חידברו עמא דקודשא אלא צהר חלה מלין
 דכתיב עי' כעוכה צחלים ה' והבא אינון מקדמי
 לשמא דקודשא דכתיב ה' עי' כעוך ע"כ ודקדק דלמה
 צמנה לא חידברו עמא דקצ"ה אלא צהר חלה מלין
 ולהכי' יחצאר צמוצ עעס והיא לפ"ע דעצור צס"ר
 פ' צמלה כיון שילאו ישראל מן הים צאו המלאכים
 להקדים סירה לפני הקצ"ה אחר להם הקצ"ה יקדימו
 צבי מחילה ולא מפני שאני נאסף אהבם אלא
 מפני שהם צו"ד יא' מחילה עד שלא ימות א' מהם
 אצל אהם כ"ז שאהם מצקשים אהם חיים וקיימים
 וכיון דגבי צו"ד חייסין למיתה לזא לא יכלו ג"כ
 צסירחם לפתוח צמנא דקצ"ה דעמא ימות ככ"ל
 אצל צעולם סמח' כזר אח"ל לדיקים סעחיד הקצ"ה
 להחיותן אינם חחרים לעפרם והם קיימים לעולם
 ולזה ספיר יסיו מקדימין לשמא דקוצ"ה לומר ה' עי'
 כעוך ככ"ל והצנן :

בתפלת עמי' של מוקף ריה כי זכר כל הנשכחות
 אהם טוא מעולם ופי' צזה טונה נאוסם
 דסמם נחזי אק אהם סאדס מאמא לפני סעקוס צ"ס
 ואולם אהם מנאמו כבוד סמיד וטוא זכר סמא

צכל עת ומחחרט אז הקצ"ה מסכחה מלפניו ונמחה
 סמטא כחילו לא סמטא כי מודה ועחצ ירוחס אצל
 אהם לאחר סעססה סעצירה טוא סוכה ואומר לא
 פעלתי חון אז הקצ"ה זוכרה ונרסם העון למעלה
 צקסר סזכרונות וכן להיפך כסאדס עושם מלס אז
 אהם לאחר סעססה סמליות סאדס סוכחם כחילו לא עססה
 מלות לאחר טוא מכיר צחסרונס כי עדיין ק"ל וגרע
 סמלות סצורה מסיפור סרלוי אז סמלות סה"א סקצ"ה
 זוכרה ורלוי' לפי' יתצ"ס ויתעלה ואולם אהם דרכו
 יסר צעיקיו ולאחר סעססה מלות טוא מרמס צדעמא
 כי כזר יל"א יד"ה כרלוי וסילס"ר מסימא לסציא
 ססכססאות צלצצו לצל ימי' מחרונס כי עססה דלץן
 סמקוס וטוא סומר מלות אזי מלות זו לא סרחה
 לעילא וס"י כלל ה"י וכציכול טוא מסכחה מלפניו
 ולזה אנו חומרי' כי זכר כל סכסכות וגוי' ר"ל כי
 צין צמלות וצין להיפך ח"ו צעצירה סקצ"ה זוכר רק
 עס ססאדס סוכה אצל עס ססאדס זוכר ס"א סכוחס
 מלפניו וככ"ל והצנן :

פ' קדושים סה"י כי קדוש אה"י ח"ס אמו ואציו
 סירלוי ויל"ד מהיכי סיתי ס"ה"י קדושים מעוס
 ססכצ"ה קדוש וסלל א"ל עי' מדעיוני ואסוס יאמר
 קדוש וסא"ך רלוי דעמות קרולי חומר צעלי ילס"ר
 לקדושסו יתצ"ס וגס עס דססמ"ך לזה ח"ס אמו ואציו
 סירלוי ח"ן לו ציחור וא' טוא לפרס עפ"י עחז"ל
 סלססה סוחפ"ס יס צאדס סקצ"ה ואז ואס והקצ"ה
 זורק צו כסמה וס"א חלק אלקי מעעל כעאמרס ז"ל
 ע"פ ויפס צאפיו כסמס ח"ס סכוסס ממה סצחוכו
 כופס וסגס זה סחלק סס"א סל סקצ"ה ס"א צודל"י
 קדוש רק חלקי אצ ואס לריך סאדס לחקן ולקדש
 כעאמר דסע"ה סן צעון חוללתי וצחטא יסמחני אמי
 וטוא עלול א"ל סאות סילס"ר ממה זס ולז"א ססור'
 קדושים סה"י לסון סווה סצודל"י סה"י קדושים
 ופרושים מלדי כי קדוש אה"י סייכו מלך חלקי סכחתי
 צכס סכסמה ומה סמוטל עליכס ח"ס אמו ואציו
 סירלוי ר"ל חלק סאז ואס סכיתן צקרצכס ועממה זס
 סירלוי לצל סה"י עלולים א"ל סמא סאות סגופסיות
 וא"ס :

בסבורה ג' ורליתס על סאצכ"ס (פ' סמות) ורליתס
 אה סאקן ורליתס אוחי (פ' סלח) ופי'
 עפ"י מאמר סגא צמוקרו ססככל צג' דצרים ואין
 אסס צא ל"ד עגירה דע מאין צאס מעיפס סרחה
 וללן אסס יאילך לזיקס עסר כ"י ולפני פ"י אסס
 עסיד